

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران – خارج کشور
۱۰ می ۲۰۲۰

حمله فاشیستی رژیم اسلامی علیه کارگران افغانستان در ایران در روز جهانی کارگر!

روز اول ماه مه، مأمورین مرزبان رژیم جمهوری اسلامی طی یک حمله فاشیستی، حدود شصت نفر از اتباع افغانستان را که برای کار در ایران از طریق مرز "ذوالفقار" قصد داشتند، وارد ایران شوند محاصره و بازداشت نمودند.

مرزبانان این کارگران افغانستان را وحشیانه مورد آزار و شکنجه و ضرب و شتم قرار داده، سپس همه آنها را سوار خودرو کرده و به نزدیکی رودخانه "هریرود" آوردند و همه آنها را به داخل آب انداختند. این در حالی بود که شماری از آنها که در میان شان کودک نیز مشاهده می شد، شنا بلد نبودند. متأسفانه تنها نیمی از این کارگران افغان نجات پیدا کرده و بیش از بیست نفر کشته و یا ناپدید شده اند. تا کنون جسد چند نفر از آنها که یکی شان کودک بوده در ساحل این رودخانه پیدا شده است.

این اولین بار نیست که پاسداران و مرزبانان جمهوری اسلامی ایران اقدام به شکنجه و ضرب و شتم کارگران و پناهمجویان افغانستان می کنند. این رژیم ضد انسان، به طور مداوم در حال اذیت و آزار و اخراج مهاجران و پناهمجویان افغانستان است. رژیم فاشیستی اسلامی در ایران عامل بیکاری در کشور ایران را کارگران مهاجر معرفی می کند و دور عجیب نیست که در راهپیمائی عوامل خانه کارگر در روز کارگرشعار اخراج کارگران افغانستان داده می شد. این رژیم فاشیست بیشترین سوءاستفاده را از جوانان افغانستان در جنگ در سوریه در قبال وعده اقامت آنها در ایران، نمود و هزاران جوان افغانستان جان خود را از دست دادند.

کارگران افغانستان مقیم در ایران به عنوان یک بخش از طبقه کارگر ایران جزء بی حقوق ترین افراد جامعه اند و به علت دستمزدهای بسیار نازل بالاترین سوددهی را برای سرمایه داران ایرانی و حکومت منفور جمهوری اسلامی دارند. اما آنچه نصیب کارگران مهاجر در ایران می شود، بی هویتی، بی خانمانی، تبعیض، تحقیر، فقر و فلاکت و ناامنی و عدم برخورداری از حقوق شهروندی می باشد. چماق فاشیستی حکومت سرمایه اسلامی تمام مدت بالای سر این کارگران و خانواده هایشان قرار دارد.

حکومت سرمایه داری جمهوری اسلامی در سال های اخیر، از یک طرف اعتراضات و اعتصابات طبقه کارگر و دیگر جنبشهای اجتماعی ایران را آماج ضرب و شتم نموده و از طرف دیگر، با به بردگی کشاندن مهاجران افغانستان،

و اذیت و آزار سیستماتیک تحت عنوان خارجی ستیزی تا جایی پیش رفته که در شکل و شمایل "ایدئولوژی فاشیسم" ظاهر شده و عمل کرده است.

مهاجران افغانستان نه تنها هنگام عبور از مرزها توسط جنایتکاران سرمایه کشته می شوند؛ بلکه در داخل ایران نیز در معرض تبعیض دائم از طرف ارگانهای دولت جمهوری اسلامی و کارفرماها قرار می گیرند و حقوق انسانی شان پایمال می شود.

برخورد جدی با پناهندگان افغانستان تحت عنوان اتباع بیگانه در شهرهای متعدد و مانور دولتی و رسمی روی این مسأله که کارگران افغانستان مانع فرصت های شغلی برای نیروی کار ایرانی هستند؛ اتهام اغلب جنایات به مهاجران افغانستان، سبب شده هزاران افغان را شتابزده از کشور اخراج کنند، بدون این که فرصت یابند از حق شهروندی خود دفاع و یا آن را ثابت کنند یا درخواست پناهنجائی دهند. طبق گفته خود سران رژیم طی ۱۰ سال گذشته حدود ۵ میلیون نفر را به افغانستان اخراج کرده اند.

اعمال نژاد پرستانه و تبعیض آمیز در ایران نه تنها از طرف دولت به آن مشروعیت و حقانیت داده شده، حتی در جامعه طوری نهادینه شده که فرهنگ حاکم در جامعه علیه حضور کارگران افغانستان در جامعه اعمال می شود و مردم آن را با اعمال خشونت آمیز و رفتار بشدت تحقیر آمیز نسبت به پناهندگان نشان می دهند، و هیچ قانون و یا حمایتی برای محافظت از افغان ها در برابر خشونت های فزاینده ناشی از حملات وحشیانه علیه آنها، و نیز مجازات عاملان اینگونه اعمال غیر انسانی موجود نیست.

این اولین بار نیست که، چهره فاشیستی رژیم اسلامی در رابطه با مردم زحمتکش افغانستان به مثابه حلقه ضعیف نیروی اجتماعی کار در ایران خود را به نمایش می گذارد. در حدود چهار دهه است که با حقوق ناچیز، استثمار وحشیانه و انجام شاق ترین کارها کارگران و زحمتکشان افغانستان تحت فشار هستند. آنان به آشکارترین شکل از ستم ملی و طبقاتی رنج می برند. کارگران افغانستان از دهه پنجاه در ایران تحت شدیدترین شرایط کاری استثمار می شوند و از بی حقوقی کامل اقتصادی، سیاسی و اجتماعی در عذابند و در معرض دستگیری و اخراج دائمی قرار دارند.

البته این فاجعه به آب انداختن این تعداد از زحمتکشان افغانستان توسط مرزبانان جنایتکار رژیم فقط مختص به افرادی از یک کشور بیگانه ختم نشده، بلکه مزدوران جمهوری اسلامی همین اعمال شنیع را با مخالفان خود که در اسارت هستند بارها انجام داده، و هنوز اجساد افراد معترض و زندانی در سدها و رودخانه ها پیدا می شود. برای نظام دیکتاتور جمهوری اسلامی شهروند خودی و غیر خودی فرق ندارد، هر مخالف و نیروی کاری را که نخواهند، سرکوب می کند.

این رفتار غیر انسانی و جنایتکارانه جمهوری اسلامی یادآور رفتار اروپائی های قرون وسطی و المان نازی با یهودی ها، رفتار نژادپرستان سفید پوست در امریکا و افریقای جنوبی دوران آپارتاید با سیاه پوستان است. در برابر برخوردهای تبعیض آمیز مهاجر ستیزی که از عمق شکاف طبقاتی و شدت یابی بحران های فراگیر اقتصادی و سیاسی هر دم بیرون می زند، کارگران آگاه و کمونیست بخوبی می دانند که تنها گزینه ستراتیژیک برای اقیاء نمودن ایده های ضد انسانی تبعیض نژادی و اقدامات تبهکارانه فاشیست ها و خالقان آن مبارزه علیه آنها و نظام سرمایه داری است.

سازماندهی سراسری علیه این سیاستهای فاشیستی و مهاجر ستیزی جمهوری اسلامی وظیفه خطیری را بر عهده کارگران سوسیالیست ایرانی و افغان می گذارد که ضمن افشای اهداف رژیم سرمایه داری در ایران، وحدت طبقاتی همه کارگران را در محل کار و زندگی شان مستحکم کرده و نشان دهند که منافع کارگر ایرانی و افغان به هم گره

خورده است. کارگران به عنوان شهروند مستقل از زبان و رنگ و نژاد و اعتقادات و غیره هر جا که زندگی و کار می کنند، جزو شهروندان آن جامعه هستند و می باید از امکانات شهروندی آن محل برخوردار شوند.

زنده باد اتحاد و همبستگی طبقاتی کارگران ایران و افغانستان
نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران – خارج کشور

می ۲۰۲۰